

вимъ. Ние сме хора на науката, желяемъ да ви помогнемъ, и ще сторимъ това“.....

Когато народътъ не може да иде въ университета, университетътъ трѣбва да иде

при народа. Само тогава тоя народъ има добро бъдаше.

Разправеното до тукъ не е измислица. То е цѣла истина. Четохъ го нѣкъде и се помъжихъ да ви го разправа на разбранъ езикъ.

ПРОСВѢТВА!

Единъ добъръ начинъ за народна просвѣта. — Обеднява нашиятъ селянинъ, пишатъ едни.

— Той е основата на държавната сграда, говорятъ други.

И едното и другото е вѣрно. Но щомъ той обеднява и обеднява не само материално, но и духовно, не следва ли, че основитѣ на тази сграда сж застрашени?

Да! И ако не се намѣрятъ начини и срѣдства, чрезъ които да се помогне, то срутването на тая сграда е неминуемо.

Животътъ крачи съ гигантски крачки напредъ, а нашиятъ селякъ все още стои при дѣдовото Адамово орало. Той малко познава плуга и грапата, а още по-малко редосѣялката и култиватора — орждия отъ първа необходимостъ за модерното земедѣлие. Той не може да направи своя трудъ по-доходень. Не знае и не може.

А той трѣбва да знае, трѣбва да се просвѣти, — поне младитѣ пионери на утрешна България. Задачата е трудна, но тя е благородна и изпълнима. Изпълнима е

бавно, ала сигурно. Кой ще се нагърби съ нейното изпълнение?

— Българската интелигенция. Интелигенцията, която жадува да види собствения си народъ добъръ, възпитанъ, щастливъ и работливъ. Да го види и довърчивъ къмъ самата нея.

Учители, лѣкари, агрономи, ветеринари и пр., искате ли да бъдете народни учители?

— Помогнете му!

Нашиятъ селянинъ не е загубилъ още вѣра въ добритѣ народни учители; той ги уважава, слуша и ги последва. Лично азъ изпитахъ това.

Като агрономъ - ръководителъ на допълнително земедѣлско училище въ с. Стражица, устройхъ 10-дневенъ курсъ въ едно отъ районнитѣ си села — Мария Луиза. Въ помощъ на тоя курсъ съ удоволствие се отзоваха учителитѣ на селото, сжщо и Горно-Орховското агрономство, което изпрати специалистъ по лозарството и овощарството.

Четени сж следнитѣ лекции: